

ජීවිතේ හැර නොයන කොඳුරකොමි ආදරය

ම ට මුලු ලොවම ඔබයි,
මගේ මුලු ලොවම ඔබයි
ඒ ආදරයේ විශාලත්වය,
ප්‍රබලත්වය, පෙන්නුම් කරන
ගීත බණ්ඩියකි. එවන් ගීත
සිය දහස් ගණනක්, මේ වන
විට අප අසා ඇත.
අප සමාජයේ සුලභව
දක්නට ලැබෙන, ඉතාම අඩු
මිලකට විකිණෙන, එහෙත්
හැම දෙනාගේම සිත් වැසී
කරගත හැකි, මිහිරිතම
දෙයක් වේ නම්,
එය ආදරයයි. එය නමන
සුලභ මෙන් ම නිදහසේ
පාවී යයි.

සාගරය හා අහස මෙන් ම විශාලය.
සුලභේ පහසු මෙන් ම නොමිලේ ලබා-
ගත හැක. එහෙත් සංගීත සංදර්ශන
හා ප්‍රිය සම්භාෂණ වලදී. ආදරය බිම
වැටී, තරුණ තරුණියන්ගේ දෙපතුල්
වලට පෑගී යන අයුරු දැකීමද වේදනා-
වකි. ආදරයෙන් වියරු වැටී ගී ගයන
සමහර ගායක ගායිකාවන් නිතර රූප-
වාහිනී තිරය මත දිස් වේ. මේ ආදර-
යදැයි ගැටලුවක් මතු වේ.

ලොව පවතින්නේ, සුන්දර වන්නේ,
නිරෝගී වන්නේ බැබලෙන්නේ, ආදරය
නිසා බව සත්‍යයකි. මේ ආදරය
දෙමාපිය, දුදරු, අඹු සැම, පෙම්වතුන්
හා යහලු යෙහෙළියන් අතර මෙන් ම,
මුලු මහත් සමාජය තුළම ක්‍රියාකාරී-
ත්වය සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි.
මේ අවශ්‍යතාවය නිසාම ආදරය මිනිස්
සිත් තුළ ප්‍රබුදුවා ලීමට, ගුවන් විදුලි
නාලිකාවල ඇසෙන වර්ණනා කන්පින-

වයි. රූපවාහිනී තිරයේ ආදරය සම්-
බන්ධ වෙලි නාට්‍ය දර්ශන මනස්තාන්-
තය. මේ සියලු දසුන් හා කියුම් කෙරුම්
අසන බලන අයට ආදරයෙන් පිරි සුරං-
ගනා ලෝකවල අතරමං වුවාක් වැනි
හැඟීමක් ඇති වේ.

එහෙත් යම් කිසිවකු සිතුවාද, ආදරය යනු
කුමක්දැයි ගැඹුරින් තේරුම් ගැනීමට.
ආදරය මේ යයි ලෝකයට පෙන්නුම්
කරන්නේ ආදරයේ ස්වභාවය තේරුම්
නොගැනීම නිසාය. ආදරය යනු ටිකෙන්
ටික වර්ධනයවී උපරිමයට යන හෝ
මේතරම් යයි පෙන්නුම් නැති දෙයක්
නොවේ.

ආදරය පරිපූර්ණ හැඟීමකි. විස්මිත
හැඟීමකි. සුන්දර විඳීමකි. පිවිතුරු
හැඟීමකි. පැහැදිලිව කියනවා නම්
තමාගේ හැඟීම් ඇතුළත්තයෙන් ම
තේරුම් ගැනීමේදී සිත තුළින් හමා එන
ඉමිහිරි සුවඳ ආදරයයි.

එනම් තමාගේ අභ්‍යන්තර සිතුවිලි තේරුම් ගැනීමේදී තමා තුළම ඇතිවන සතුට හා ප්‍රමෝදය උතුරා යෑම ආදරයයි.

එහෙත් ගැටලුව වන්නේ, කාර්යබහුල නොසන්සුන් මානසික තත්ත්වයක පසුවන වර්තමාන සමාජය, රූපවාහිනී සිතුවමක දැක්වූ ආදරය, තමාගේ ජීවිතයට බද්ධ කර ගැනීම පහසු යයි සිතන නිසා, ඉන් එහා සිතීමට නොපෙළඹීමයි. තමන් සොයන ආදරය එක තැනක නැත්නම්, තවත් තැනකින් සොයා ගැනීමට බොහෝ අය පුරුදුවී ඇත. මුලු ජීවිතයම ආදරය සොයා යන බේදනීය ගමනක් වී ඇත්තේ ඒ නිසාය. මදක් නවතින්න! සන්සුන් මනසකින් යුතුව සිතන්න. ආදරය යනු කුමක් විය හැකි ද? කියා, ඊක දිනකින් ඔබ තේරුම් ගනු ඇති ආදරයේ ස්වභාවය, ඇතුළත්තයෙන්ම. එවිට ඔබ ලෝකයට අමුත්තකු හෝ ආගන්තුකයකු නොවේ. මක්නිසාද යත් ආදරය හදවත තුළින් සොයාගත් පුද්ගලයා පිළිබඳ සහජ ඉවක්, අන් අයට ද ඇති නිසා, ඒ අයගේ ආදරය නිතැතින්ම ලැබෙන නිසාය. ඒ නිසා ආදරය ඉල්ලා සිටිය යුතු දෙයක් හෝ බලහත්කාරයෙන් ලබාගත යුතු දෙයක් නොවේ. මක්නිසාද යත් එය තමන් තුළම ඇති නිසාය. ආදරය පිළිබඳ වැරදි වටහා ගැනීමක් සමාජය තුළ ඇත. එනම් ආදරය සම්බන්ධයක් පමණක් යයි සිතීමයි. ආදරය සම්බන්ධයක් වන්නේ මමත්වය මගින් පෝෂණය වන ආත්මාර්ථකාමී හැඟීමක් තුළින් ඒ දෙස බැලූවොත් පමණි. එබඳු සම්බන්ධයකින් දෙදෙනාටම සතුටක් ලැබෙන බව සත්‍යයක් නමුත් එය තාවකාලික වින්දනයක් පමණි. ඇසුර හැකිවූ සැනින් වේදනාවක් ඇති වේ. ඊක කලකින් එපා විය හැක. නැතිනම් අතුරුදහන් විය හැකිය.

තවත් පැත්තකින් බලන විට ආදරය යනු, මිනිස් සිත් තුළ ජීව විද්‍යාත්මක පිබිදීමක් ලෙස සලකන්නේනම්, එය රාගය හෙවත් ආශාවයි. එය තීර්ඝත් සතුන් ඇතුලු සත්ව සන්තතිය තුළම පවතින්නේ උනුන්ගේ පැවැත්ම සඳහා සහජ ආශාවක් ලෙසිනි. ඒ නිසා ආදරය හා රාගය පැහැදිලිව හඳුනාගත යුතුයි. ඒ වෙනස මෙසේ සරලව හඳුනා ගනිමු. දැඩි ආත්ම තෘප්තිය, ජීව විද්‍යාත්මක පිබිදීම හා ආශාව පමණක් තෘප්තීමත් කිරීම රාගය වන අතර, සන්සුන් සමාධිගත මනසක් තුළ තමා පිළිබඳ අවබෝධයක් සමග උපදින ප්‍රමෝදය, හෙවත් මිහිරි වින්දනය ආදරයයි. මේ පිවිතුරු ආදරය, ඕනෑම කෙනෙකු වෙනුවෙන් පුද කළ හැක. එමෙන්ම තමා තුළ ඇති ආදරය හඳුනාගත්

කෙනෙකුට, තමාගේ දරුවන්ට එවන් නොව, මුලු මහත් ළමා පරපුර තරුණ පරපුර, වැඩිහිටි පරපුර ඇතුලු මුලු මානව සංහතියටම පොදුවේ ආදරය කළ හැක. එහෙත් මෙවැනි වටිනා පුද්ගලයන් දුර්ලභය. ඒ නිසා රාගය, ආශාව, ආදරය, ගෞරවය, මිත්‍රත්වය වැනි හැඟීම්වල පවතින වෙනස අවබෝධ කරගෙන සමාජ සබඳතා පැවැත්වීම ගැටුම් අවම කර ගැනීමට පවා උදව් වනු ඇත.

තමාට නොහඳුනන කෙනෙකුට තමාට හෝ වෙනත් කිසිවකුට ආදරය කළ නොහැක. "මම මට ආදරෙයි" යනුවෙන් කෙනෙක් ඉමහත් ගර්වයකින් ප්‍රකාශ කළද තමාගේ චිත්ත අභ්‍යන්තරය නොහඳුනන කෙනෙකුට තමා පිළිබඳ නියම අවබෝධයක් නොමැත. මක්නිසාද යත් තම රූප ශෝභාව, වත්කම් හා සමාජ තත්ත්වය දෙස බලා එසේ සිතුවත්, ඒ සියල්ල සදාකාලිකව තමා සතු නොවන නිසාය. එහෙත් තමා තුළ, ඇති පිවිතුරු ආදරය කිසියෙක් ජීවිතය හැර නොයයි. එවන් ආදරයක් ආත්ම ගණනාවක් තුළින් දක්නට ලැබෙනු ඇත. පිළිගත නොහැකිසේ පෙනේ නම් හුදෙකලා සමාධිගත මනසක සුවය වීද බලන්න මොහොතකට.

ආදරය බිහිවන්නේ හුදෙකලාව තුළය. තමාගේම සිතේ ඇතුළත්තය කරා සන්සුන්ව ගමන් කළ හැක්කේ හුදෙකලාව තුළිනි. හුදෙකලාව තනිකමක් නොව විදගත යුතු අපූර්ව මිහිරියාවකි. මක්නිසාද යත් ඒ තුළින් දැක්වූ තමාගේම ප්‍රතිරූපය ගෞරවයෙන් යුතුව සිහිපත් කළහැකි බැවිනි. අන් අය, තමා පිළිබඳව කරන විවේචන හා විශේෂත්ව ඉවත දැමීමෙන් පසු, හදවත අභ්‍යන්තරයෙන් වන තමාගේ ප්‍රතිරූපය ආදරයේ උල්පතයි. එම උල්පතෙහි ජලය අපට හැම දෙනාමට බෙදා දිය හැක. ආදරණීය පුද්ගලයන්ගේ පෞරුෂයේ ප්‍රභාව, සමහර අවස්ථාවල ඔබට දැක්නට ලැබී ඇතැයි සිතමි. කුඩා දරුවන් බොහෝ දෙනෙක් අන් අයගේ ආකර්ෂණය හා ආදරය ලබා ගැනීමට සමත් වෙති. මන්ද දරුවාට වැඩිහිටි ලෝකයේ විකෘති අදහස් නොවැටෙනෙතක් කල්, ඔහු තමා තුළින් ම සිනාසෙන නිසා ය.

කුඩා දරුවකු මෙන් විවෘතව ජීවත් වන්නේනම් අප තුළද ආදරය උපදිනු ඇත. වින්දනය කළහැකි හැම දෙයක්ම, අප සරලව වින්දනය කළ යුතුය. ලේනුන්ගේ කඩිසර දිවීම, දෙස බලා සතුටු වන්න. ගිරවුන්ගේ බෙල්ලේ මාලය හා උන්ගේ අහංකාර පෙනුම දෙස බලා හිඳින්න. කොණ්ඩ කුරුල්ලන් බොහෝ විට ගැවසෙන්නේ යුවළක් වශයෙනි. මේ සියලු

ආදරය බිහිවන්නේ හුදෙකලාව තුළය. තමාගේම සිතේ ඇතුළත්තය කරා සන්සුන්ව ගමන් කළ හැක්කේ හුදෙකලාව තුළිනි. හුදෙකලාව තනිකමක් නොව විදගත යුතු අපූර්ව මිහිරියාවකි. මක්නිසාද යත් ඒ තුළින් දැක්වූ තමාගේම ප්‍රතිරූපය ගෞරවයෙන් යුතුව සිහිපත් කළහැකි බැවිනි. අන් අය තමා පිළිබඳව කරන විවේචන හා විශේෂත්ව ඉවත දැමීමෙන් පසු, හදවත අභ්‍යන්තරයෙන් වන තමාගේ ප්‍රතිරූපය ආදරයේ උල්පතයි.

සුන්දර දේ තුළ ආදරය ඇත. සොබා දහමේ සුන්දරත්වය රස විඳින විට එහි සාමකාමී පැවැත්ම අපේ සිත නිසල කරයි. එවන් නිසල හදවතක් තුළින් උපදින සතුට හා ආදරය කොතරම් ශක්තිමත් බලවේගයක්ද යන්න අත්හදා බැලීමෙන් දැනගත හැක. ආදරය බෙහෙවින් ම ප්‍රචලිත වී ඇත්තේ විරුද්ධ ලිංගිකයන් අතර ඇතිවන ජීව විද්‍යාත්මක බැඳීමක් වශයෙනි. කථාකිරීමෙන් හෝ දැකීමෙන් ඇතිවන ඇසුරකින් බිහිවන ආදර සම්බන්ධයක් වශයෙනි. එසේ නම් ඒ ආශාව තෘප්තීමත් කරගත් පසු ඉතිරි වන්නේ කුමක්ද? ආදරය පිටුපස රාගය සැඟවී තිබේ නම්, එය තාවකාලික බැඳීමකි. ආදරය ඊට වඩා පුලුල් දෙයකි. සදාතනික සොදුරු වින්දනයකි. මල් ගසකින් මලක් පුබුදුවා ගැනීම සඳහා අප මුලින් ම මල් පඳුරට සාත්තු කොට, අවට පරිසරය ද සකස් කළ යුතුය. වල් පැල උදුරා දමා පොහොර යෙදිය යුතුය. යථා කාලයේදී පඳුරේ මල් පිබිදී එනු ඇත. පිබිදී වන මල් පොකුර ආදරයේ සංකේතයයි. එය දැකීමෙන් සිතට මිහිරියාවක් දැනේ. ආදරය ද එසේමයි. සන්සුන් සාමකාමී පරිසරයකදී තමාගේ සිතෙහි ඇතුළත්තය සොයා ගත හැකි නම් ආදරය ඒ තුළින් මතු වේ. ඒ අධ්‍යාත්මික ආදරයයි.

ඔබ වකිතයට හා බියට පත්වන, නොසන්සුන් මනසකින් යුක්ත නම්, කිසිදිනක ඔබට අවංක ආදරය අත් විඳීමට නොහැකිවේවි. මක්නිසාද යත් මෙවැනි පුද්ගලයන්ට තමාවන් තේරුම් ගත නොහැකි බැවිනි.

ආදරය ඉතා සියුම් ලෙස, මිහිරි ලෙස දිව්‍යමය සංගීතයක් ලෙසින් ඇසෙන විට, නැතිනම් මල් සුවදක් ලෙසින් හමා එන විට ආදරය නොහඳුනන්නා කලබලයට පත්වේවි. මල් කඩා විනාශ කිරීමට ඔවුන් පෙළඹෙන්නේ එවිටයි. එහෙත් සංගීත රාවය, මල් සුවද, සුලගේ සිසිලය, දරුවන්ගේ සිනාහඬ ටිකෙන් ටික හදවතට කීඳා බසින විට, ඔබට ආදරය දැනෙන්නට පටන් ගනීවි. එවිට ඔබට හැම කෙනෙකු වෙතටම, ආදරය ලෙන්ගතුකම මිත්‍රත්වය දැක්විය හැක. බලහත්කාරයෙන් තොරව අන් අයගේ ආදරය ලබා ගැනීමට ද අවස්ථාව ලැබේ.

ඇයි ආදරය මේතරම් පවුලවිලි සහගත තත්ත්වයකට පත්වුණේ? දෙමව්පියන් දරුවන්ට කියනවා අපි ඔබලාට පනටත් වඩා ආදරෙයි කියලා. නමුත් රැකියාවේ අතිකාල පැයක් කැපකොට දරුවන් බැඳීමට කලින් ගෙදර එන්නේ කියෙත් කී දෙනා ද? එපමණක් නොව දරුවන්ගේ අනාගත ලෝකය දෙමව්පියන් විනාශ කරන්නේ පරම්පරා ගණනක් තිස්සේ කර තබාගෙන එන අපද්‍රව්‍ය කන්දරාවක් ළමයාගේ හිස මත පටවමිනි. තමා සතු මිථ්‍යා අදහස්, සෘණ ආකල්ප ආත්මාර්කාම් වේතනා සියල්ල දරුවන්ගේ මනස තුළට කාවද්දයි. මෙයින් බිඳ වැටෙන්නේ ළමයා මෙතෙක්

ජීවත් වූ සුන්දර වූද ආදරයෙන් පිරුණා වූද පිවිතුරු ලෝකයයි. ඇයි දරුවන්ට ඒ අයගේම අනන්‍යතාවයක් නැත්ද? වැඩිහිටියන් කළයුතුවේ ළමයින්ට ඔවුන්ගේ සුන්දර ලෝකය තුළ ආදරය නමැති මිහිරියාව විඳීමට ඉඩදී ඒ දෙස විමසිල්ලෙන් බලා සිටීමයි.

ඒ අනුව ළමයින්ගේ නියම ස්වභාවය මතු වීමට ඉඩදීම වැඩිහිටියන්ගේ යුතුකමයි. ඇවිදීම, නැටීම, සිංදුකීම, උඩපැනීම, කුරුල්ලන් දෙස බලාසිටීම, සරුංගල්ල උඩ යැවීම යනාදියට අවකාශය දිය යුතුය. සමනලයන් පසුපස දිවයාම, බල්ලන් හා බලලුන්ගේ ඉරියව් බලා සිටීමෙන් ළමයා පරිසරයේ බොහෝ දේ තේරුම් ගනී. සතුන් තුළ ඇති ආදරය තේරුම් ගත් කුඩා ළමුන් තුළ ඇත්තේ ආත්මාර්ථකාමීත්වයෙන් තොර පාරිශුද්ධ ආදරයයි. එයට සීමාවන් පනවන්නේ වැඩිහිටියන් විසිනි.

අධිවේගී කාර්යබහුල, නොසන්සුන් ගමනකින් පසු නැවතත් සන්සුන්වූද, සුන්දර වූද, ප්‍රබෝධමත් යුගයක් උදාවන්නේ වියපත් වූ විටදීය. එනම් ජීවිතයේ සැදෑ සමයේ දී ය. ඒ යුගය කුඩා ළමයින්ගේ සුන්දර පාරාදීසයට සමානවේ නම් අප වාසනාවන්තය. "ශාන්ත මේ රැයාමේ.... කුමුදු මලේ සිරියා....." මෙවන් ගීතයක් මුමුනන වැඩිහිටියකු ජීවිතයේ සුන්දරත්වය දකී. ඔහු හෝ ඇය ආදරය හඳුනයි. එවැනි අයකුට මුලු සමාජයටම ආදරය කළ හැකිය. එය යෞවනයේ පොපියන වමන්කාරය හෝ කැලඹිලි සහිත විකෘති ආදරයක් නොව සුන්දර හැඟීමකි. ජීවිත කාලයේ ඕනෑම අවස්ථාවක මේ ආදරණීය යුගය උදා

විය හැකිය. අවශ්‍ය වන්නේ "වියපත් විය", "අසරණ කාලය" යන සෘණ ආකල්ප සහිතව ජීවත්වීම අත් හැර ස්වභාවික ලෙස ජීවත් වීමයි.

සොදුරු සිතින් අවට පරිසරය හා මිනිසුන් දෙස බලන්න. අධ්‍යාත්මික (ඇතුලට නැමුණු) සිතින් යුතුව ජීවත් වන්න. නිසලව මිනිත්තු කිහිපයක් හිඳිමින් තමන්ගේ ඇතුලත්ත සිතුවිලි පරීක්ෂා කරන්න. එවිට මනස හිතඬවේවි. සුන්දර සිතුවිලි මතු වේවි. උල්පතකින් ජලය මතු වන්නාසේ ආදරය ඔබ කරා දිව එවේ. මේ නිසංසල පරිසරයේදී ඔබට තත්තාව, ඊර්ෂ්‍යාව, මානස, ක්‍රෝධය ඇති නොවේ. නිවසේ නිතඬ පරිසරයක් නොමැති නම් ආගමික ස්ථානයකට හෝ පුස්තකාලයකට ගොස් ටික වේලාවක් මෙම හුදෙකලාව විඳින්න. ජීවිතයේ නිතඬ සුන්දරත්වය ඔබට දැනේවි.

සත්තකින්ම ඔබ දකීවි හදවත තුළින් මතු වන ආදරය හා කරුණාව. පිළිගන්න එම ආදරය ප්‍රමෝදයෙන්. එවිට ඔබ ඔබේ පරිවරණය තුළ රජ කෙනෙකි. අප හැම කෙනෙක්ම ජීවත් වන්නේ අපේම මනස තුළ පිහිටුවා ගත් ලෝකයක බව ඔබ මේ වන විට තේරුම් ගෙන ඇතැයි සිතමි.

එසේ නම් ජීවිත කාලය පුරා ඒ සොදුරු ලොව නිර්මාණය කර ගෙන ජීවත් විය හැකි බව තේරුම් ගැනීම ඔබේ වගකීමයි. ජීවිත කාලය පුරාම වෙහෙස වෙමින් සොයන සොදුරු ආදරය, තමාගේ සිත තුළම ඇති බව, අවසානයේ ඔබ තේරුම් ගනු ඇත.

වම්ලා අයිරානි ද සිල්වා